

gere, må ikke overstige $\frac{9}{10}$ af omkostningerne ved byggeriet og $\frac{9}{10}$ af maksimumsbeløbet.

Stk. 2. Der kan endvidere ydes lån efter reglerne i stk. 1 til overtagelse af en grund af den i § 6 nævnte beskaffenhed med bygninger, når ejendommen erhverves fra staten, jfr. § 5, stk. 2, eller i øvrigt i særlige tilfælde. Ved anvendelsen af reglerne i stk. 1 betragtes købesummen for bygningerne som byggeomkostninger. Findes der på grunden kassable bygninger, som kan benyttes som udhus, skal dog kun værdien som udhus betragtes som byggeomkostning.

Stk. 3. Lån ydes som et samlet lån, der sikres med 1. prioritets panteret i ejendommen. Pantebrevet står dog tilbage for kredit- og hypotekforeningslån samt for sparekasselån ydet alene mod pant i ejendommen, for så vidt hele statslånet er pantsikret inden for pantets ejendomsværdi.

Stk. 4. Landbrugsministeren fastsætter efter forhandling med finansministeren nærmere regler om udbetaling af lånene og rater af disse.

Stk. 5. Lånets rente- og afdragsvilkår fastsættes ved særlig lov.“

4. Efter § 12 indsættes:

„§ 12 a. Såfremt der på grunden findes ældre, kassable bygninger, kan der til indløsning af ældre pantegæld ydes et tilskud, som fastsættes ved særlig lov. Tilskuddet er ikke indkomstskattepligtigt for modtageren.“

5. § 18, stk. 2 og 3, affattes således:

„*Stk. 2.* Ejeren må ikke foretage ombygning af eller tilbygning til bebyggelsen eller ændringer i ejendommens indretning, hvorved ejendommen mister sin karakter af enfamiliebolig, passende for en arbejderfamilies indtægtsniveau, eller hvorved ejendommens værdi forringes. Ejeren må heller ikke i øvrigt foretage væsentlige ændringer i bebyggelsen eller i ejendommens indretning, medmindre landbrugsministerens tilladelse foreligger.

Stk. 3. Landbrugsministeren kan fastsætte nærmere regler angående ansøgninger om tilladelse efter stk. 2.“

6. § 18, stk. 6, udgår.

7. Efter § 18 indsættes:

„§ 18 a. Såfremt ejeren af en arbejderbolig, der er oprettet efter 1. april 1959 i henhold til lovens kap. III eller IV, overgår til andet erhverv end normalt forefaldende arbejde på landet, kan landbrugsministeren kræve, at statslånene forrentes fuldt ud. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse med hensyn til ejendomme, hvor lånene er konverteret efter reglerne i § 22 A.

§ 18 b. Landbrugsministeren kan pålægge den til enhver tid værende ejer af ejendommen at afhjælpe forefundne mangler ved ejendommen eller dennes anvendelse samt at berigtige forhold, der er foretaget i strid med bestemmelsen i § 18, stk. 2.

Stk. 2. Såfremt ejeren væsentligt misligholder de i § 18 nævnte forpligtelser, kan landbrugsministeren kræve, at statslånene straks forfalder til betaling, jfr. dog § 22 A, stk. 3.“

8. § 19, stk. 4, ophæves.

9. Efter § 19 indsættes:

„§ 19 a. Landbrugsministeren kan efter indstilling af statens jordlovsudvalg tillade, at noteringen i matrikel og tingbog slettes, og at ejendommen fritages for rådighedsbegrænsningerne efter denne lov, såfremt ejendommen ikke længere kan anses for egnet til opretholdelse som arbejderbolig, eller der i øvrigt måtte foreligge særlige omstændigheder, der taler for, at ejendommen frigøres. Tilladelsen skal betinges af, at de i ejendommen indestående statslån indfries. Som betingelse for tilladelsen kan endvidere fastsættes, at ejeren til statskassen indbetaler et beløb svarende til statens omkostninger ved ejendommens oprettelse og statens rentetab. Rentetabet beregnes som forskellen mellem de rentebeløb, som er betalt efter ejendommens oprettelse, og dem, der skulle være betalt, såfremt lånene var blevet forrentet fuldt ud, med tillæg af rentes rente af forskelsbeløbene, beregnet på grundlag af den i pantebrevet fastsatte rentefod. Afsløningssummen forrentes med 7 pct. p. a.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan i særlige tilfælde ud over de i stk. 1 omhandlede